

RAVISTELEVAA taidetta

Stereotypiat. Ironia.
Kontrasti. Sukupuoli.
Dystopiat. Nämä
sanat toistuvat
keskustelussa
taiteilija Aurora
Reinhardin kanssa
ja ovat viitteitä
hänen tuotantoon
läpileikkaavista
teemoista.

TEKSTI PILVIKKI LANTELA
KUVAT ELLI ALASAARI

Rovaniemellä Reinhard työstää töitä tuleviin näyttelyihin, Porvoon Triennaaliin ja Forum Boxin Fantastic Death -näyttelyyn. Yhdellä työpöydällä on vitriiniin tulevan työn hahmo, muotokuva. Pöydällä lepää Reinhardin ystävän käsilaukun sisältö stringeistä verensokerinmittausliuskaan.

– Käsilaukut ovat kiinnostavia, sillä niihin nivoutuu kontrasti: kantajan huoliteltu ulkonäkö ja käsilaukun ulkokuori ja sen sisällä oleva lika, roskat ja kaaos. Nämä tavarat ovat myös itsessään kiehtovia – mitä ne kertovat ihmisestä tai ylipäättään elämästä, jota elämme?

– Opiskeluaikanani minuun vaikutti vahvasti Ate-neumissa esillä ollut Teemu Mäen videoretrospektiivi. Edelleen tekemistäni ajaa jälki tuosta kokemuksesta. En halua tehdä ihan kivaa taidetta, vaan jotakin, joka koskettaa, ravistelee. Haluan aiheuttaa fyysisen reaktion, jota ei pysty heti sanoittamaan, Reinhard toteaa.

Tässä hän onnistuu. Ensimmäisellä katselukerralla taiteilijan kotisivuilta löytyvät Venus-kokoelman kuvat häiritsevät, jopa ahdistavat. Seuraavalla katselukerralla

niitä pystyy tarkastelemaan jo eri tavalla ja pohtimaan kuviin sisältyviä kerroksia ja viestejä. Reinhard peilaa töissään ympäröivää yhteiskuntaa ja maailmaa.

Madonna (2018) -teokseen sisältyy useita, tietoisesti suunniteltuja ristiriitaisuuksia. Hyveellinen madonna, renessanssitaiteesta tuttu arkkityyppi, pyhä hahmo, näyttää modernin kauneusteknologian avulla muokattua pornotähdeltä tai Hollywoodin kotirouvalta. Silikoninaamarin ja -tissien, fantasian, takaa näkyy aito ihminen. Äitiys on näennäistä – tarkasteltaessa kuvaa lähemmin naisen polvella istuva lapsi paljastuu muoviseksi nukeksi.

Ainoa vaihtoehto

Reinhard kasvoi taiteen keskellä, sillä hänen äitinsä on taiteilija: – En ole koskaan osannut kuvitella tekeväni mitään muuta.

Halu opiskella ja edetä ammatillisesti konkretisoi-tui lukion jälkeen Reinhardin pyrkiessä Kuvataideakatemian.

– En päässyt ja tajusin, että tätä haluan. Toisena vuonna hän pääsi sisälle.

– Opiskeluaikana minulla ei ollut odotuksia siitä, että voisin elättää taiteella itseni. Olen onnekas, sillä pystyn tekemään tätä täyspäiväisesti ja koen, että olen saanut apurahoja, koska ihmiset pitävät tekemistäni tärkeänä. Olen myös pystynyt myymään teoksia, vaikka taiteen kaupallisessa maailmassa perinteiset tekniikat ovat turvallisimpia.

Reinhard on valmistunut Kuvataideakatemiasta tila- ja aikataiteen laitokselta ja tullut tunnetuksi valokuvista ja videoteoksista. Nykyisin hän tekee valokuvien lisäksi veistoksia ja asetelmia, joissa hän hyödyntää esimerkiksi 3d-tulosteita. Viime vuosina hän on käyttänyt materiaalina erityisesti tavallista kipsiä kovempaa posliinikipsiä.

– Materiaalissa minua kiehtoo sen kovuus ja herkkyys samaan aikaan.

Tällaiset kontrastit ovat Reinhardille leimallisia. Rikki mennyt on kaunista, outo on arvokasta. Tyypillistä ovat myös viitteet klassiseen kuvataiteeseen ja itsen käyttäminen mallina. Itsen kuvaaminen aina lukioajoista lähtien on ollut intuitiivinen ja luonteva valinta.

– Elän ja työstän teokseni itseni kautta, taide on aina jossain määrin henkilökohtaista. Töiden avulla olen myös pyrkinyt hahmottamaan omaa minuuttani.

Työhuoneessa on keskeneräisiä teoksia, joita Reinhard työstää tuleviin näyttelyihin.

Aihepiirit, kuten sukupuolen esittäminen, seksuaalisuus ja sukupuolten väliset suhteet, ovat säilyneet, mutta vuosien mittaan teosten ilmaisu on selkiytynyt.

– Työni ovat nyt pelkistettyjä ja ehkä aggressiivisikiin. Haluan riisua hahmot kaikesta turhasta ja tuoda esiin oleellisimman, käyttää ikonisia arkkityyppejä.

Monet ideat lähtevät pakkomiellestä johonkin asiaan, esimerkiksi lakattuihin kynsiin, käsilaukkuihin tai maskeihin, kuten Venus-sarjassa.

– Työstän sitä, mistä olen itse kiinnostunut. Idea työhön, esimerkiksi välähdyksenomainen kuva, jalostuu tehdessä ja käytettävä materiaali osaltaan ohjaa ilmaisen muotoutumista. Tärkeintä minulle eivät ole työn esteettiset lähtökohdat, vaan idea siitä, mitä haluan sanoa. ●

AURORA REINHARD

- Syntynyt 1975
- Työhuone Vallilassa, Helsingissä
- Harrastaa palstaviljelyä
- Valmistunut Kuvataideakatemiasta tila- ja aikataiteen laitokselta 2003
- Opiskellut valokuvausta Göteborgissa ja New Yorkissa
- Teoksia on useiden museoiden ja säätiöiden kokoelmissa (muun muassa Kiasma, Amos Anderson, Helsingin taidemuseo, Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Deutsches Historisches Museum ja Zentrum für Kunst und Medien Karlsruhe)
- Ars Fennica 2019 ehdokas
- Instagramissa aurora.reinhard
- Näyttely *Venus* 7.11.–8.12.2019 Galleria Valossa Arktikumissa.